

Községi dobszó

Hegyközcsatár község hírlapja 2013. VII. Évf. 12. szám, December

KARÁCSONYI KÍVÁNSÁGOK

Szálljatok le betlehemi angyalok!
Zörgessetek ma este meg minden piciny abla-
kot,
s házikókba, palotákba egy örömet vigyetek:
Boldog Békés Ünnepeket!

Lehalkul a város zaja karácsony estére.
Melengeti a lelkünket a kis gyertyák fénye.
Megszületett a szeretet lelkünkben e napon.
Hogy a fáradt embereknek hitet, reményt adjon.

Égjen hát a békeláng az emberek szívében,
mosolyogjon minden szempár házak melegé-
ben.
A szeretet most a legfontosabb ezen a világon,

Legyen mindenkinek boldog s békés a kará-
csony.

.....
Angyal, vidd meg a hírt az égből,
Mindig új élet lesz a vérből.
Találkoztak ők már néhányszor
- a gyermek, a szamár, a pásztor -
Az alomban, a jászol mellett,
Ha az Élet elevent ellett,
A csodát most ők is vigyázzák,
Leheletükkel állnak strázsát,
Mert Csillag ég, hasad a hajnal,
Mondd meg nekik -
mennyből az angyal.

Márai Sándor

tallózta Tóth Zs.

Ady Endre: Karácsony

I.
Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének,
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.

Minden ember
Szeretettel
Borul földre imádkozni,
Az én kedves kis falumba
A Messiás
Boldogságot szokott hozni.

A templomba
Hosszú sorba
Indulnak el ifjak, vének,
Az én kedves kis falumban
Hálát adnak
A magasság Istenének.

Mintha itt lenn
A nagy Isten
Szent kegyelme súgna, szállna,
Az én kedves, kis falumban
Minden szívben
Csak szeretet lakik máma.
II.
Bántja lelkem a nagy város
Durva zaja,
De jó volna ünnepelni
Odahaza.
De jó volna tiszta szívből
- Úgy mint régen -
Fohászkodni,
De jó volna megnyugodni.

De jó volna mindent, mindent
Elfeledni,
De jó volna játszadozó
Gyermek lenni.
Igaz hittel, gyermek szívvel
A világgal
Kibékülni,
Szeretemben üdvözülni.

III.
Ha ez a szép rege
Igaz hitté válna,
Óh, de nagy boldogság
Szállna a világra.
És a gyarló ember
Ember lenne újra,
Talizmánja lenne
A szomorú útra.
Golgota nem volna
Ez a földi élet,
Egy erő hatná át

A nagy mindenséget,
Nem volna más vallás,
Nem volna csak ennyi:
Imádni az Istent
És egymást szeretni...
Karácsonyi rege
Ha valóra válna,
Igazi boldogság
Szállna a világra...

Vaskó Ági

Békés karácsonyt!

Ha már az ünnep édes estjén,
Szépen terítve asztalod.
Ha szerény, vagy ínycenc étellekkel
Kis családod köré csalogod.

Ha karácsonyfádnak csillag fénye
Varázsol édes álmokat
S ha már kíváncsi kezek bontják
A megbúvó ajándékokat

Ha szíved örömtől csordul
S körbefon szerető család
Csak egy percig gondold azokra
Kik nem élhetik át e csodát.

Kik hátra hagytak egy életművet
Meleg otthont, álmokat,
Sok békés karácsonyt, szerető családokat
Kedves ajándékokat.

Anyu! Ugye a legszebb ünnep a karácsony?
Csillogó szemmel kérdi kisfiam.
Igen! De csak akkor, ha szívünkben
És az egész világon béke van.

Tóthárpád Ferenc: Ugye, hallod szavam?

Karácsony van! Kisjézusom,
ugye, hallod szavam?
Segíts nekem, hogy még jobban
ismerhessem magam!
Segíts, hogy a testvéremnek
jó testvére legyek,
szeretetem tőled kapjam,
és hogy szeressenek!

Segíts, hogy a szüleimnek
jó gyermeke legyek,
Megérthessem a világot
és az embereket!

Karácsony van, Kisjézusom!
Téged ünnepelünk.
Hit, a béke s a szeretet
legyen mindig velünk!

Karácsonyi gondolatok

Csendes éj, szentséges éj - szól a templomok hajóiból az ének és elandalít. Most nemcsak régvolt karácsonyok soha el nem múló emlékei zsongítanak, de a ma karácsonyának igazsága, békessége, boldogsága és az eljövendő karácsonyok remélt örömei is.

Karácsony van.

Az emberszívek tágra nyíltak, kiöntik kizúdíjtják magukból a szeretetet, amelyből oly keveset van adni idejük embertársaiknak, szeretteiknek. Gondtalan gyermekkacajok, meghatott köszönőszavak, könnyes, boldogságtól csillogó szemek övezik a feldíszített fákat, krisztusi igék lengik át az életünket, remélünk szebb jövőt és szeretetünkkel befliitterezzük világunkat.

Mert karácsony van.

Ma karácsony van mindenütt. Karácsony van ott is, ahol forrón tűz a nap, s ott is, ahol sűrű fellegek ülnek ünnepnapjukat. Karácsony ott, ahol bőség és gondtalanság fürdeti a lelket, s karácsony ott is, ahol behorpadt hasak és falatnyi élelem után sóvárgó vágyak nyüszítenek. Karácsony, ahol töltött fegyverek bandzsítanak egymásra, ahol radarernyő fölé hajló háta groteszk púpjaira ül a csend. Karácsony, ahol emberek szeretik egymást és karácsony, ahol emberek ölik egymást.

És itt is, ott is Krisztus szavait hirdeti az Ige. Az Ő születésének ünnepét hirdetik felkent szónokok, s közben illan a remény, döccen a hit és megrokkban a szeretet az élet könnyörtelenségének súlya alatt.

Milyen jó volna kiállni az élet utcasarkára, szót kérni és elhítenni az emberekkel, hogy a szeretet világának hordozói a Nagy Gondolkodók örök életűvé szentelt vágyainak kimunkálói mi vagyunk. Hogy életünk, boldogságunk, mindaz, amiért teszünk, munkálkodunk, vágyunk és imádkozunk, mi magunk vagyunk. Mégis miért, hogy unos-untalan ismételve sem döbbenünk rá felelősségünkre? Miért, hogy emlékeinkbe burkolózunk, s múltunkból merítünk erőt a jövőhöz?

Karácsonyt látunk, melyben tipegő léptekkel sietünk ajándékaink felé, karácsonyt, melyben egy csillogó jegygyűrű volt a glóriánk, karácsonyt, melyben gyermekeink ragyogása volt az ünnepi fény, karácsonyt, amelyben már nincsenek itt azok, akik nagyon szerettek bennünket. S karácsonyt remélünk, amelyben unokáink örömeiben fürödhetünk, karácsonyt, amelyben még megszámlálhatóan együtt vagyunk és karácsonyt, amelyben még reményeink lesznek és vágyaink. És könnyörtelen törvényességgel látjuk, érezzük és féljük a karácsonyt, amelyben már csak emlékeznek ránk. Amelyben elhalványodóan, jól-rosszul idézettek megjelennének szavaink, egy-egy mozdulatunk, s amelyben azok, akik bennünket idéznek, már tudják és átérzik az út végét, amelyet nekik is el kell érniük.

Karácsony szent ünnepe tán éppen ezért vált szentté, mert a krisztusi igazságok mellett megadta nekünk az elmúlás mellett a biztonság varázsát, a tudatot, hogy el kell mennünk, hogy valahol, valamikor ki kell kopnunk a világból.

Ezért kéne szertehintennünk önmagunkat, szeretetünket, hitünket és reményeinket a világban, hogy minél később, minél lassabban kopjunk ki belőle.

Most templomok fényes hajóiban zeng az ének. Ünnepejük a szeretetet és millióan várjuk az éjszakát, a csendes éjt, a szentséges éjt. Várjuk a szeretet megújító erejét, nyúlunk kezek után, melyek még elfogadják kezünket, szemeket keresünk, melyek még belelátanak a lelkünkbe és reménykedünk, holtig reménykedünk az élet szépségében és csodáiban.

Csendes éj, szentséges éj - szól az ének. És elandalít!

A Mikulás legenda eredete

Szent Miklós püspök a IV. században élt, és több legenda is fűződik az alakjához. Az nevét őrzi Mikulás. Egy ízben egy szegény nemes embernek segített, aki nem tudta férjhez adni három lányát, mert képtelen volt a hozományukat előteremteni. Szent Miklós három zsák pénzt dobott be az ablakán. Így mind-egyik kisasszony megülhette lakodalmát.

A gyerekek persze tudni szeretnék, mit csinál a Téliapó, amikor nem ajándékot osztogat. Megszületett a Mikulás-legenda, mely szerint a finn Lappföldön lakik. Egész pontosan Korvatunturin, azaz Fülhegyen. A nyúlfülre emlékeztető kopár hegy tulajdonképpen a Mikulás füle, aki azt hallgatja, jól viselkednek-e a gyermekek. Csapatnyi manó veszi körül akik segítenek neki.

Hívják Mikulásnak, Santa Clausnak, Father Christmasnak, Pére Noelnek és még vagy féltucat egyéb néven. A piros köpenyes, hófehér szakállú öregúr régóta hordja az ajándékot a gyerekeknek - egyes országokban névnapján, december 6-án, másutt pedig karácsony este.

Az amerikai és a kanadai gyerekek levélben kérnek tőle ajándékot. Áruházak bérelnek fel alkalmi Mikulásokat, akik "felveszik" a kicsiktől a megrendeléseket. Karácsony este aztán megérkezik Santa Claus rénszarvas vontatta szánon, és a gyerekek zoknijába édességet, gyümölcsöt, apróbb ajándékokat tesz.

A briteknél ugyanezt a szakállas urat Father Christmasnek, azaz Karácsony Apónak hívják.

Franciaországban a gyerekek a kandalló elé teszik a cipőjüket, és a Pére Noeltől kapják az ajándékot.

Németországban Szent Miklós december hatodikán érkezik. Édességeket hoz és egyúttal összegyűjti a gyerekek listáit, amelyekben megírják, mit szeretnének kapni karácsonyra. Jóllehet a Christkindl (Kis Jézus) a címzett, az ajándékot szenteste a Weihnachtsmann hozza.

Hollandiában, Belgiumban és Luxemburgban szintén december hatodikán érkezik a Mikulás. Csak éppen nem szánon, hanem csónakon, és Spanyolországból. A parton fehér lóra száll, és úgy járja az utcákat. Szolgáját Swarte Pietnek hívják. A kéményen ereszkednek le, és a gyerekek cipőjébe teszik az ajándékot.

Dániában, Norvégiában, Svédországban is ismert figura a fehér szakállas öregúr. De a legtöbb gyerek úgy tudja, hogy egy manó "kézbesíti" a Mikulás ajándékait karácsony este. A dánok és a norvégok ezt a manót Julenissennek, a svédek Jultomtennek nevezik.

tallózta Tóth Zs.

A hegyközi tanintézményeinket is meglátogatta a Mikulás

December 6. Szent Miklós napja

Szent Miklós püspök a IV. században élt a kisázsiai Myra városában. A pékek, gabonakereskedők, diákok, eladólányok, révészok, vízimolnárok, polgárvárosok pártfogója.

A Mikulás szó a Miklós név szlovák megfelelője, csak a XIX. században került be a köznyelvbe. Az ország egyes területein szokás volt a mikulásjárás, amely eredetileg középkori diákszokás volt.

A falvakban a XX. század első évtizedeiben városi hatásra terjedt el az ajándékozás szokása.

Karácsonyi ünnepség a csatári óvodában és iskolában

A karácsonyi szünetet megelőző hétfőjén együtt várták az örömfény eljövetelét szülők és gyermekek a hegyközcsatári kultúrotthonban

Karácsony a család és a szeretet ünnepe, de vajon fel tűnik számunkra, hogy karácsony érkezése nagyon sok embernek nem ünnep, nem az örvendezés ideje, nagyon sok hajléktalan marad az utcán, rengeteg szegény ember éhezik, számtalan családban a bú és könnyhullatásnak napjai ezek.

Karácsony a megmenthető ember ünnepe, a szeretet ünnepe. Isten mindenek felett szeret, mert békességet hoz a földre a jóakarató embernek.

Ezen gondolatok jegyében, idén is, mint minden évben a Hegyközi óvodások és iskolások szüleikkel közösen várták a Megváltó születését, a Messiás eljövetelét, nagyon szép verses – zenés előadással készülve a meghitt ünnepre.

Az óvónők, tanítók, tanárok adventre hangolódva készítették fel a gyerekeket a Megváltó születésének napjára. Ünnepeljük a szeretetet és millióan várjuk az éjszakát, a csendes éjt, a szentséges éjt. Várjuk a szeretet megújító erejét, nyúlunk kezek után, melyek még elfogadják kezünket, szemeket keresünk, melyek még belelátanak a lelkünkbe és reménykedünk az élet szépségében és csodáiban.

Csendes éj, szentséges éj - szól az ének, mindenki örül, gyerek és szülő, nagyszülő és unoka, tágra nyílnak az emberi szívek kiöntik kizúdíjták magukból a szeretetet, amelyből oly keveset van adni idejük szereteteiknek. Gondtalan gyermekkacajok, meghatott köszönőszavak, könnyes, boldogságtól csillogó szemek villannak fel a tömegben, krisztusi ígék lengik át az életünket, remélünk szebb jövőt álmodni szeretteinknek.

Magyarul, románul és angolul szóltak a dicsőítő énekek és versek, felelevenítették a kis Jézus születésének pillanatait a Pásztorjátékkal, majd a műsor végezetével gyerekek, szülők és tanérek közösen énekeltek Ady: Kis Karácsonyi ének megzenésített versét.

Végezetül minden jelenlévő gyermek kis ajándékcsomagot kapott, melyet a Ferences nővérek és Borsi Anita tanárnő segítségével állítottak össze.

Karácsonykor ajándékokkal lepjük meg szeretteinket, a szülők gyerekeiknek, gyerekek szülőknek és nagyszülőknek, de vajon ettől teljes az ünnep?

“...Harang csendül, Ének zendül...”

Együtt ünnepelt Hegyközcstár lakossága Karácsony második napján felekezeti és politikai hovatartozás nélkül a szeretet, megértés és békesség jegyében

Karácsonykor a világon mindenhol Krisztus születésének örömhírét ünneplik. Az emberek a templomokban adnak hálát Istennek a legnagyobb ajándékért, a megváltást hozó Jézusért. Fel kell ismerni Isten végtelen szeretetét, és nekünk is erre kell törekedni, ez minden felekezet legfontosabb üzenete. Sajnos sokan nem, vagy ritkán látogatják Isten házáat, ezért azokhoz is el kell jusson a mennyei üzenet, a fény, a világosság, amely vezető lehet számukra a krisztusi úton.

A karácsonyi evangélium arra is figyelmeztet bennünket, hogy karácsonykor ne csak a múlt, hanem a jelenre és a jövőre, éppen a mi magunk jelenére és jövőjére vonatkozó következményeire, áldásaira tekintünk. Így lesz a mi ünnepszentelésünk ez esztendő karácsonyán is teljes és Isten ígéjének mindenben megfelelő. Karácsonykor mi is ajándékozunk szeretteinknek, embertársainknak jóakaratot, szeretetet, megértést és békességet.

Ennek felismeréseként kerülhetett sor idén is azon terv kidolgozására, hogy együtt ünnepeljen a falu közössége felekezeti és politikai hovatartozás nélkül.

Vitályos Barna polgármester, Miklós Csaba Péter református lelkipásztor, Farkas András plébános, Sztankovics Gyula kultúrreferens, Miklós Spurigán Zoltán kántor közös összefogásával a tervet tett követett így december 26-án, Karácsony második napjának délutánján zsúfolásig megtelt a hegyközcstári kultúrotthon a közösségben ünnepelni vágyókkal.

Elsőként Sztankovics Gyula kultúrreferens, majd

Tóth Olga tanítónő aki egyben a rendezvény moderátora is volt köszöntötte a jelenlévőket felidézve Ady Endre Karácsony című versének egy részét “... Harang csendül, Ének zendül, Messze zsong a hála-ének, Az én kedves kis falumban Karácsonykor Magába száll minden lélek... Karácsonyi rege, Ha valóra válna, Igazi boldogság Szállna a világra...”, majd hogy még meghittebb legyen a közös együttlét a jelenlévők felállva énekelték el a Mennyből az angyal... kezdetű karácsonyi éneket.

A közös ünneplés Miklós Csaba Péter református lelkipásztor áhítatával vette kezdetét aki felidézte Jézus Krisztus születését, a megelőző pillanatokot amikor a szülők elkeseredve tapasztalják meg az emberek közönyét, hiszen nem találtak szállást ahol

Mária nyugodt körülmények között megszüülhesse gyermekét.

„...végezetül a karácsonyi evangélium egy különösen szép és mindig időszerű bibliai versével kívánok mindenkinek áldott, békés karácsonyi ünnepeket: "Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és e földön békesség, és az emberekhez jó akarat!" (Lk 2, 14)" – fejezte be igemagyarázatát a lelkipásztor.

Az áhítatot követően Tóth Gyula Hegyközcsatár község alpolgármestere köszöntötte a jelenlévő ünneplőket felekezeti és politikai hovatartozás nélkül a szeretet, megértés és békesség jegyében.

A köszöntő után a hegyközcsatári református és hegyköztótteleki római katolikus egyházközségek vegyes kórusának egyéni és közös előadását hallgathattuk meg Miklós Spurigán Zoltán kántor-karnagy vezetésével.

A református ifjak, gyerekek elsőként egy verses – zenés műsort adtak elő, majd mindenki nagy örömmel bemutatták a Pásztorjátékot, Jézus születését, eljövételét erre a világra, míg a helyi római katolikus hittanórás gyerekek az Árva című karácsonyi jelenettel készültek. Bemutatkozott a helyi tehetség, Mezei Melissa szép gitár előadásával akit az ugyancsak hegyközcsatári Kurucz Anita az ünnephez igazodó könnyűzenei előadása követett.

Mint az utóbbi két év minden rendezvényén most is fellépett a hegyközcsatári Angels mazzorett csoport akik idén több nemzeti és nemzetközi megmérettetésen vettek részt nagy sikerrel Varga Friderika felkészítésével.

Bemutatkozott még a csatári iskola társasági táncszoportja, majd a hegyközcsatári Párducok műkedvelő csoport előadta a Suszter manói című jelenetet hatalmas közönség sikerrel.

Az idei közös Karácsony sokunk szívébe újból elhozta a fényt, a szeretetet, megértést és békét, amely megmutatja számunkra a krisztusi utat.